ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

MÉ ŠTĚSTÍ JAKO ZLATÝ PTÁK.

J. V. Sládek:

Mé štěstí jako zlatý pták
mi uletělo v taji,
já zašel v říši pohádek
zdaž tam je neskrývají.

Tam ptal jsem se jich: Štěstí má
či neshlédli jste tady?
a zvučný smích jak zvonků hlas
mi v odvěť zavznělo všady:

Dost štěstí tady skrývají
kouzelné naše hrady,
však lidské štěstí, bláhový,
to ztěžka najdeš tady!

A nejvíc dívka čarovná
se smála mezi všemi,
i chopila mne za ruku:
"Pojď, navraťme se k zemi!

Snad tam své štěstí najdeme,"
dí dál ta zlatovláska.
A dím: Kdo jsi, má vůdkyně?
I usmála se: — "Láska!"

* * *

ŽENA KRÁLOVNOU DOMOVA.

Žena jest královnou či vůdkyní domova, což jest zcela správné, neboť žena, (rozumí se, že matka), jest hlavní činitelkou ve středu rodinném, to doufám, že žádný neupře. A ve které domácnosti žena vládne, která pochopila úplně své moci, a chopila se svého úkolu a ovládá jej tak, jak jest od ní co vůdkyně očekáváno, tož věru že vykonává úkol svůj svědomitě a čestně.

K matce se obrací všichni členové rodiny, ona na prvém místě jest nejen rádkyní, ale též i ochrankyní, jak dítek, tak též i mužovou. V rodině, kde žena co matka se neosvědčila, kde zanedbala těchto vznešených úkolů, jenž jsou ženě "matce", od přírody údělem, tam to věru smutně dopadá. Muž ztrácí lásku ku domovu, nehyluje se a vyhledává zábavu jinde; a dítky — jsou-li jaké — jsou pak zanechané svému osudu, aneb se jich často ujímají lidé cizí, však dobrého srdce.

Není zapotřebí velikého zámku, neb panství, ve kterém lze ženě královati. K tomuto úkolu třeba jen trochu lásky, několik upřímných srdcí a trochu dobré vůle, moudrou královnou domu, která dovede láskou, teplem svého srdce na členy rodiny působiti a utvoří si ve vlastním svém domově třeba jen malé, za to ale velice šťastné království, které slouží ku cti nejen matce, ale celé rodině.

* * *

Anna Dvořáková, Orion, Okla., 14. ledna 1916. — Čtěná redakce "Pokroku"! Zde vám zasílám předplatné $1.50 na týdenní "Pokrok" na rok 1916. Abych se zmínila o počasí, to bylo pořád dost příznivé; až teprve 13. tento měsíc jsme dostali dosti tuhý mrazík, takže jsme byli nuceni sedět u teplých kamen. Úrodu jsme měli uspokojivou, a jelikož jsme dostali hodně dešťu, tak všecko dobře rostlo. Srdečný pozdrav na všecky čtenáře a čtenářky, zvláště od Čáslavi. Jen hodně dopisujte do našeho nám milého "Pokroku."

Čtěná paní! Díky za zaslané a těšilo by nás všechny, kdybyste i Vy častěji nějakým dopisem vzpomněla na naši "Ž. H.", neboť jak Vám známo, že tímto spůsobem se krajané snáze najdou a jeden s druhým seznámí a též se trochu pobaví. Srdečné Vás zdraví

Pořadatelka.

Terezie Fostermanová, Verdigre, Neb., 18. ledna 1916. — Čtěná redakce, přijměte moje upřímné blahopřání v tomto novém roce 1916. Zároveň ze srdce vám přeji, aby se váš nový podnik setkal s úplným zdarem a abyste na "Denní a Nedělní Pokrok" získali hojně nových předplatitelů, alespoň lepších, nežli až posud sama jsem byla. Však napříště nebudu se zasláním předplatného odkládat. Tentokrát tedy mi ještě musíte prominout. Jinak ale přece se vždy sotva dočkám, když ten náš přítel, milý host naší domácnosti, "Pokrok", na přijít. Přiloženou naleznete poukázku zmíněné na $5.50, jako předplatné na "Pokrok" a výborný hospodářský časopis "Venkov"; za prémii laskavě pošlete nám kalendář "Amerikán." Zbývající obnos přiložte ku shirce ve prospěch válkou postižených sirotků. Není to sice mnoho, přece ale myslím, že lépe málo nežli vůbec nic. — Kdyby náš zrak od mé poslední nemoce nebyl tak se-slábl, tu nejmilejším mým přáním by bylo též odebírat "Denní a Nedělní Pokrok". Takto ale musím se spokojit pouze s týdenním jeho vydáním. — Srdečné zdravím milou pořadatelku "Ženské Hlídky", by ještě dlouhá léta těšila se dobrému zdraví. Neméně upřímně zdravím všecky milé čtenářky i cténé ctenáře milého nám "Pokroku".

Čtěná paní! Též i já Vám přeji mnoho zdraví a štěstí v tomto novém roce. A děkujeme Vám za zaslané. Těšilo by mne, kdybyste častěji přišla s nějakým dopisem do "Hlídky". Což doufám, že se stane. V úctě

Pořadatelka.

Frances K. Klímová, Pilger, Neb., 20. ledna. — Čtěná redakce, ježto moje předplatné došlo, tak si je opět obnovuji, za kterýmžto účelem naleznete přiložený obnos $1.50. — Nového zde mnoho není, leda že minulý týden jsme zde měli veliké mrazy, sněhu však není posud mnoho. Úrodu minulého právě roku měli jsme zde poněkud skrovnou, což hlavně zavinilo mnoho lijáků a při tom žíravé chladné počasí, kterým zvláště kuřice utrpěla nejvíce. Pro dnešek svůj dopis končím a přeji et. redakci hojně nových předplatitelů a ctěné paní pořadatelce šťastný a veselý tento nový rok!

Čtěná paní! Též i já Vám přeji štěstí a zdraví v tomto roce a budeme těšiti, když častěji do naší "Hlídky" s dopisem zavítáte, nemusíte ani čekat, až bude čas zasílati předplatné. Dopisy jsou nám vždy vítané. Díky za zaslané. V úctě

Pořadatelka.

Mary Kolářová, Milligan, Neb., 24. ledna. — Čtěná paní poradatelko! Jsem tak směloču, a dovoluji sobě mezi vás zavítati. Hned ale sděluji, že se spokojím se zcela malým koutem v milé naší "Ženské Hlídce"! Nabádá mne to totiž, abych oznámila p. S. z Wilson, že jsem ještě mezi živými. Jest mně však divné, že paní S. neobdržela moje dopisy, které jsem jí po dvakrát poslala se změnou adresy a že toliko novoroční pohlednici jsem obdržela a to opět na dřívější naši poštu Exeter. Doufám, že takto to dojde správně — totiž do třetice všeho dobrého. Ostatně jest mně známa naruživost paní Svobodové, jež jak mile uzří vrány, hned pozoruje směr jejich cesty a pustí se za nimi a nepovolí, dokud některou nestihne, načež domácnost některého souseda přírůstkem obšťastní. A z toho důvodu nejspíše zapomíná na soukromé dopisy; nicméně já ji to odpustím v naději, že mi to příště vynahradí. Byla to ona, jež mě vždy ponoukala, bych psala po obou stranách, že na papíru se nemá šetřit a zasílat jednu stránku nepopsanou — ostatní dá se asi domysliti. Milá přítelkyně, přeji sobě, byste napříště název "paní" vynechala, ježto mne zde každý oslovuje "babičko". Nevím, zdali ze zdvořilosti, anebo k vůli mé malé postavě. — Vašemu synovi přeji mnoho zdaru v jeho povolání. V duchu zrím jeho statnou postavu a výraz ušlechtilé jeho tváře. Doufám, že se nezmění od posledního našeho stisknutí pravice. A což Václav? Jest přestupný rok, nechť jest tudíž opatrný, by některá na něho nepolíčila, neboť potom by se z té pasti nedostal. Zdá se mi, že jsem toho již napsala mnoho, žádám ale za prominutí, neboť nemám v úmyslu často obtěžovat. Přeji všem čtenářkám v tomto roce vše dobré a paní pořadatelce s námi svatou trpělivost a čtenáře všecky srdečně zdravím.

Čtěná paní! Též i vy přijměte srdečný pozdrav a přeji zdraví a štěstí v tomto novém roce. Budeme těšiti, když brzy mezi nás do "Hlídky" zavítáte.

Pořadatelka.

Teta Vítámvásová, Omaha, Neb. Milé družky "Ž. H."! Musím dokončit to moje pokračování. Tedy jsme se hned pustily do práce; napřed jsme to vzaly jen tak svrchu, pak sutíraly prach a pak znovu myly. A než přišla pí. Kucerová od Bartosů, bylo uklizeno, uvšem až na ta kamna! Však za chvíly muž přišel z práce a hned se ptal, kde prý jsou všechny ty trubky od těch kamen, týnlo že je pasují, že to nemohli nikterak přijít. Nu, a mnoho-li jich chceš? Tu jsou všechny a nic víc; pouze kamna trochu odtáhnout a bude to! A proč's to dělal? povídám. "Protože mně bylo v noci zima; a ostatně podruhé, když někam pojedeš, tedy dříve kamna postav! No, nefíkala jsem na to mnoho, protože to bylo pravda, že mohla kamna již dávno stát. Však již je to odbyté. Po večeři jsme šly s přítelkyní pí. Kučerovou do divadla obrázkového, kde se dávalo "Utajované zlo," které již bylo hráno Ludvíkovou společností v Chicagu. Jest poučné a varovné nejenom pro mládež, ale i pro starší, jež mnohdy při nejlepší vůli neví do jaké společnosti přijde a pak následky toho pro celý život neštěstím více osob. Bylo by dobře, kdyby toto divadlo bylo dáváno i na jevištích mimo Chicago. Byla by to výstraha mnohým a jenom dobro by tím bylo prokázáno budoucnosti. Děti do 15 roků by neměly přístupu. Však nevím proč? Vždyť děti v tom stáří zde ví více než my starší víme snad za celý náš život. (Pravím, že ne všichni, ale mnoho nás, že ne?!) Mnohé věci se před dorostem doma tají, však ale ony to slyší jinde; o mnohém se ní ve škole, o čem my jsme nikdy nevěděli, aneb jsme vědět nechtěli a doposud se před dětma tají. Ono pak, když se nás na něco optá a my místo abychom věc pozorně pověděli, tak mu řeknem, co ty o tom víš, na to máš času dost, až budeš starší; aniž bychom věděli, jak chybujeme tím, že děti v nás ztrácí důvěru a jdou raději někam, kde o podobných věcech mohou mluvit. Ký div potom, když nám řeknou, že jsme ještě padesát roků nazpět, že nicčho nevíme. O ne; my jenom nechem vědět, bychom byli tak vychováni o podobných věcech nemluviti, že je to neslušné, my za to nemůžem! Však ale máme vyslechnout, co nám děti povídají a pak je upozornit na věci pěkné, neb špatné, aby děti to pověděly doma a ne jinde a tak myslím, že by se mnohému zlu předešlo. Doufám, že pí. poradatelka mně nebude míti za zlé, že jsem o tom psala. Naopak práda bych si, kdyby se jich o to více zajímalo a též dali své náhledy na jevo. Zajisté že nám to bude v "Ž. H." dovoleno! — V neděli pak jsme jely do Council Bluffs k mladým Vítámvásům. Paní Kucerová mě pochválila, že máme hodnou — že myslí, že ano — nevěstu. No, víte asi všichni, že čím dál jsme od těch mladých hrdliček, tím lépe ony se leckde cukrují, což jim nemáme závidět! My starí již to cukrování máme za sebou; tedy čím řídčeji se vidíme, tím raději se máme. Já jsem takhle pod komandou paní tchýně nebyla a taky myslím, že je lépe se do věcí mladým nepřést; oni již do všeho jinak vidí než my, třeba naše rada a pomoc by jim byla dobrá, oni toho neuznají, až sami zkusí! V pondělí na to pí. Kucerová odejela domů a já šla k mé přítelkyni ze svobodných let, pí. Františce Lašťovicové, pomáhat strojit na veselku. Před 26 roky nás dvou ani ve snu nenapadlo, že se zase někdy sejdem a zachováme si společné přátelství.

Kdy již nám sedliny věnci naše hlavy — tak konec mého povídání! Náhled paní Knotkové a paní Kúlalové jest chvalitebný, však bych si přála, by byl aspoň částečně podporován. Co se týče sbírek našich zde v Omaze, ty jsou stále všude podnikané a nejvíce ve společch každý dle možnosti dá, však první věcí jest, pamatuj sám na sebe. Já ku př. jsem neposílala skoro žádné vánoční lístky a ty peníze přidávám k této sbírce v "Ž. H." bych dodala kuráže druhým. Není to mnoho, ale lépe malá pomoc, nežli velká nemoc. Tak jen s chutí dále, když by třeba jen po centu, nastřádají se z nich velké peníze!

* * *

PLEŠATÍ MILENCI.

Nikdo, kdo hledí dolů s kruhaty kostela, nemůže si nepovšimnouti, jak velmi náklonný je krásan ku ztrátě vlasů. Nábožnost a plešaté hlavy, zdá se, jdou spolu, aby hlava věrného mohla být zářícím světlem.

A přec, jde-li člověk do divadla, to samé je pozorovati. Světáctví je mořem na vlasy jako náboženství.

Nenávidený kapitalista, jako dělník s mozolovitýma rukama podléhají stejně nepříjemnému bosáctví na hlavě. A to vzdor všemu přičinění vědy a umění, a vzdor tomu, že vynalezeny byly mnohé prostředky k vzrůstu vlasů. Plešatost však nesnižuje cenu člověka v povolání života. Plešatý může kupovat, prodávat, pojišťovat, řídit bank neb přijmout úřad; ale když dojde na lásku k dívce, je holá hlava velmi v cestě. Láska je mnohdy velmi vybíravá. Děvčata mají rády pěkné lesklé vlasy. Jsou pomilování hodné. A když přijde milenec s holou hlavou, jako koleno, na námluvy, nedaří se mu valně. Právě ne vzletná slova plynou mu z úst a vyslovují horoucí city, které v prsou mu víří, spatří ona náhodou několik much procházeti se po hladině jeho hlavy a — je po všem.

Děvčata jsou tak vybíravá. Hned je zajímají více ty mouchy než láskou překypující slova milence; diví se, jak podaří se těm mouchám udržeti se na tak kluzkém povrchu a zapomene se náhodou na vyznání lásky jeho a prosbu, aby se stala jeho chotí — ovšem v roztržitosti těmi mouchami spůsobené, odpoví ne, kdežto lecjakému chlapíkovi s ježatou hlavou hned je ochotna říci ano. Světe, světe, nevděk tebou vládne.

* * *

ŽENY VE SPORTU.

Stále více se ukazuje, že ženy nejen na málo sympatickém poli politiky, nýbrž i v jiných oborech vstupují v zápas se silnějším pohlavím a tak především, nehledě ani k umění a vědě, ve sportu. Zde vykazují ženy celou řadu jmen, která jsou zvučnější, než jména nejvýstřednějších sufražetek. Žena, jež pracuje raketou a horskou holí, dělá rozhodně více, než její kolegyně, jejímiž nástroji jsou homba nebo bičík na psy. Anglie může se chlubiti, že poslala do světa první "sportwomen". Amerika, Švédsko, Německo, Francie a Rakousko následovaly jejího příkladu a dnes stojí žena ve sportu v prvních řadách. Jsou dokonce ženy, které v některém oboru muže daleko předčily. Tato ctižádost, která se jeví v číslicích, nejvíce ženu povzbudila, neboť nic tak nemůže dokumentovati její rovnoprávnost s mužem, jako to, dokáže-li se čísly, že žena je s to vykonati totéž jako muž.

Všimneme-li si nyní oboru, ve kterých žena nejvíce vstupuje do popředí, shledáme, že velmi mnoho vykonala v aeronautice a v plování. Také turistky vykonaly již mnohý odvážný kousek. Dále jsou výborné sokolky, vynikající hráčky tennisu, lyžařky a v Anglii nejvíce vynikají v golfu a hockeyi právě ženy.

Začneme se vzduchoplavkyněmi. Tu stojí v prvé řadě Miss Moultonová, jež dosáhla distančního rekordu. Letěla se svým balonem, v jehož čluně byli dva cestující, 1072 km v 19 hodinách. Paní Lemairová letěla z Paříže do Billy, slečna Marvingtonová z Nancy do Reydonu v Anglii. Složila pak pilotskou zkoušku a byla pak mezi svými družkami první, jež směla říditi sama balon.

Vzduchoplavba vždy ženu vábila a spojení s ní nebezpečí spíše ji lákala než odpuzovala. Známá francouzská aviatka Raimonde de Laroche, která by byla málem přišla při závodech v Remeši o život, psala o tom v jedné francouzské revui následovně, "Dokud se člověku nic nestane je obdivován. Stane-li se mu něco, řekne se hned: dobře ji tak, proč blázní!" Tato zmužilá žena súcastnila se mnoha meetingů, jako na př. v Petrohradě, kde její neohroženost vzbudila obdiv samého cara; dále se produkovala v Pešti, Rouenu a Remeši, kde ji potkala nehoda. Rovněž smělou pilotkou je paní Franková, která chtěla první přeletět kanál La Manche, stižena však těžkou nehodou, musila se na dlouhý čas odříci veškeré sportovní činnosti. Zdatnými aviatkami jsou také Mlle Distrien, jež si dobyla čestné ceny časopisu "Femina". Angličanka Miss Spencer Kadanagh a mnohé jiné.

Na poli turistiky proslavilo se mnoho žen. Je tu především Miss Edith Backer z Chicaga, která v roce 1905 dvakrát v jednom dni vystoupila na 3795 m vysoký Breithorn. Tu je věru rekord. Také je tu Američanka Mrs. Bullock Hockman, která jako první turistka vůbec dosáhla panenských sněžných plání himalajských.

Ve sněhu a ledu cítí se ženy vůbec jako doma. Rohačky a bobsleigy nemožno si vůbec myslíti bez stihlých jich postav. Při světových soutěžích ve sv. Mořici a jinde hrají ženy hlavní roli a jinde hrají ženy hlavní roli a seznám obětí zimního sportu vykazuje právě tolik osob ženských, jako mužských. A jak blýrují ženy na bruslích! To sport jako stvořený pro ženy, neboť zde se má síla a odvaha spojiti s gracií a půvabem. V běhu je mnoho žen mistryněmi. Angličanka Mrs. Syers, krásná Maďarka sl. Kronbergrová a jiné dobyly si světového jména. Také jako plavkyně vyznačují se ženy vynikajícími výkony, na př. Australka Anatta Kellermannová a Vídeňačka baronka Valburga z Isacescu, které učinily pokus přeplouti průplav La Manche, což se podařilo již dvěma mužům. První byla ve vodě šest hodin, druhá deset hodin. Velký výkon učinila Švýcarka Marta Robertová, která 7 km. široké jezero Neuschatelské přeplula za dvě hodiny 5 minut. Vyznamenání dobyla r. 1910 Miss Carsonová, jež při velkém plaveckém závodě v Londýně překonala 37 mužských protivníků a jen třemi championy byla poražena.

Veslování vykazuje také ženy jako vítěze. Proslulý je damský veslařský klub v Stokholmu. — Švédky jsou vůbec sportovnicemi prvního řádu. Vynikají v tělocviku. Jako jezdkyně mají jméno Australanky a Američanky; při závodech v Sydney a Melbourne stává se dosti často, že ani jeden jockeye není muž. Ve Francii proslula Sara Pontitex. Automobilestek je bez počtu a v anglických klubech šermují dámy zcela pravidelně. Jako výborná střelkyně známa je Sára Bernhardtová.

O POVOLÁNÍ ŠVADLEN.

Povolání švadlen považováno je u nás po většině za zaměstnání lehké, vyžadující málo sil, a proto volívají je matky pro své méně zdatné deerky, chtíce uchrániti do budoucnosti jejich zdraví. Jak mylný je tento názor a jak nesprávná je taková volba, dokazuje článek Dra Sigmunda Merkla, uveřejněný v německém časopise pro veřejné zdravotnictví, jehož pisatel upozorňuje, jak neutěšené jsou zdravotní poměry krejčí a švadlen, a rozebírá některé příčiny tohoto zjevu, mezi nimiž na prvé místo klade právě tu okolnost, že se k řemeslu krejčovskému volí z příčin uvedených osobnosti tělesně slabé, nemající dosti síly vzdorovati různým zdravotním poruchám, jež povolání toto s sebou přináší. Uvádí, že švadleny churaví hlavně chudokrevnosti, trpívají křeči prstů, některými chorobami zavíněnými vdechováním prachu, zkřivením páteře, různými otravami a nákazami, náchylností k chorobám duševním, nemocemi ústrojů břišních a častým ochuravěním plic, zejména pak souchotinami. Tyto stíhají švadleny nejčastěji. Dr. Benvinston zjistil, že na 1000 nemocných švadlen připadá 55 tuberkulosních a na 1000 nemocných vyšívaček 86 tuberkulosních onemocnění. Že tuberkulosa mezi švadlenami zle řádí, toho jsou především viny špatné a příliš malé dílny, jež jsou často přeplněny parami vyvinujícími se při vaření a žehlení; nedostatečné větrání, příliš dlouhá pracovní doba, malá mzda a zaviněná tím nedostatečná výživa, špatně čištění dílny atd. Prach z vlněných a bavlněných látek dráždí kůži a působí dosti často vyrážky. Dr. Stern pozoroval u švadlen zvláštní puchýřky, které dle způsobu, jakým se jevily, považoval za nemoc z povolání. Různé zkřiveniny, zejména páteře, souvisí s nesprávným držením těla při práci. Porušení oběhu krve v dolejší části těla, kterou zavinuje sehnuté držení těla ve spojení se zvykem dávati nohy křížem, vede k ochablosti těchto částí těla a k různým žaludečním i střevním chorobám. Nesprávné držení těla při práci zavinuje také jiné choroby. Zejména zhoršuje se pak nemoce srdce, neboť přítok i odtok krve je v krajině srdeční velice stížen.

Oční choroby hrají u švadlen rovněž velikou úlohu. Přílišné namáhání zraku, noční práce a špatné osvětlení vedou k přepínání očí a ku krátkozrakosti. Krátkozraká dělnice má užívati brejlí. Švadleny mají také často špatné zuby. Za příčinu toho považuje se špatný zvyk ukusovati nitě.

Při zhotovování oděvů z některých látek pozorují se též různá onemocnění. Tak na příklad vznikají otravy arsenem u švadlen, které šily oděv ze zeleného tarlatanu. Některé látky hedvábné, připravované pomocí octanu olo-natého, zaviňuje otravy olovem.

Často vyskytuje se též zavlečení epidemií částmi oděvu z osob infekční chorobou stižených, zejmena u spalniček, spály, chřipky, dušivého kašle, difterie ano i tuberkulosy a tyfu bylo to pozorováno.

Špatné zdravotní poměry mezi krejčími a švadlenami zavdaly podnět, že v Německu spolek krejčí podal říšské radě memorandum se žádostí, aby uzákoněny byly:

a) Zákaz dávati práci domů "přes čas."

b) Nařízení, aby práce byla dělníkům i dělnicím vydávána přímo zaměstnavateli, bez prostřednictví t. zv. mistrů.

c) Aby dílny odděleny byly od bytů a minimum vzduchového prostoru na každou dělnici neb dělníka činilo 15 krychl. m.

d) Nařízení přísného nedělního klidu, zkrácení pracovní doby, zejména u dělnic a mladých dělníků. Zákaz práce dětí.

e) Povinné pojišťování domácenských dělníků a dělnic.

f) Dodávky státní zemské a obecní mějte za podmínku, že musí býti zhotoveny v místnostech všem hygienickým nařízením vyhovujících.

V závěru radí pisatel článku, aby osoby churavé neb slabé nebyly k řemeslu krejčovskému připouštěny, čehož měly by si všimnouti zejména naše matky, které tak rády volí pro své slabé, nevyvinuté deerky povolání švadleny v domnění, že jest pro slabou dívku nejpřiměřenějším a nejméně namáhavým zaměstnáním. —

Těm, jež se již zmíněnému povolání věnovaly, radí časté koupání, teplý, vydatný oběd, po němž třeba hodinu odpočívati, častý pobyt a pohyb na volném vzduchu, pilné větrání a čistění dílny, jež má býti náležitě světlá a večer patřičně ozářená. V dílně třeba míti umyvadlo a plivátko naplněné vodou.

Švadlena nemá při práci stále sedět, nýbrž chvílemi vstáti a protáhnouti se, aby zregulovala svůj oběh krve a své zažívání. Má též občas zhluboka vydechnouti, a chrániti tak své plíce před stálým nepřirozeným stlačením a tím i před plicními chorobami.

Modní svět.

1830 — Zástěra pro dámy. — Střih ve 3 velikostech, Malá, střední a velká. Jest zapotřebí 6¼ yardu 36 palcové látky na velikost prostřední. Cena 10c.

1576 — Šaty pro slečinky. — Střih ve 3 velikostech: 12, 14 a 16 roku. Vyžadují 2⅞ yardu na spodní živůtek a 3⅞ yardu 36 palcové látky na sukni na velikost 14 let. Cena 10c.

1452 — Šaty pro děvčátka. — Střih ve 4 velikostech: 6, 8, 10 a 12 let. Jest zapotřebí 3 yardy 36 palcové látky na velikost 6 roků. — Cena 10c.

1295 — Pro malá děvčátka spodní kalhotky, spodnička a spodní živůtek.—Spodní kalhotky vyžadují 1½ yardu 36 palcové látky, spodnička vyžaduje 2 yardy a na spodničku 1⅛ yardu na velikost 10 let. — Cena 10c.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávce vzorků střihů neopomenuli udati mimo naznačené číslo, je-ste míru aneb stáří.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek-střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.